

Feria secunda pentecostes

Primi sunt qui solum sicut in interiori desi-
derio cupiditatis nec eam in exteriori ope exer-
quunt quia forte aduertunt q̄ res ipsas quas
desiderant adipisci nō possunt quas si spera-
rent se conseq̄ libenter cupiditat in exteriori/
bus actionibus inhibarent. et ista cupiditas in-
terior est peccatum mortale. licet insimū gradu
teneat in gradibus interiorib⁹ cupiditat. **S**e-
cundi sunt qui nō solum res cōcupiscunt fer-
uenti desiderio concupiscentie. verū etiam p
ipsarū executione diligēs studiū exterius im-
pendunt q̄uis res illas qñq̄ in effectu minie
consequunt. Et ista cupiditas scđm gradū te-
net in actibus peccati mortalis. **T**ertiū sunt q̄
nō solū terrena feruenti desiderio cōcupiscunt
verū etiā eis assequēdis tanto studio assistūt.
q̄ nō aduertunt vtrū eas iusto vel iniusto ex-
titulo cōsequant. et ista cupiditas summū te-
net gradū peccati mortalis. **C**alib⁹ fīm Augi.
nūc q̄ ex quacūq̄ p̄ tritiōe peccatum remittitur
nisi ablata fīm facultatem restituāt. Et ponit
xiiij. q. vi. c. **H**ires. Si res aliena ppter quaz
peccatum est reddi potest et nō redditur. peni-
tentia nō agit sed simulaf. **H**i aut̄ veracit̄ agi-
tur nō remittit peccatum nisi restituāt ablatum
si restitui potest. et sunt ḥba Augustini. in epi-
stola ad macedonium. **S**ecundo se occultat s̄
specie pietatis q̄ maxime apparet in illis qui
credūt q̄ ppter nihil appetat tp̄ alia. nisi vt ha-
beant vnde suis paupibus vel suis cognatis
indigentibus vel etiā ecclesijs vberius pui-
deant. et sub hoc p̄textu multi cuz magna aui-
ditate supflua congregāt. Et in illud vitiū si-
militer incident tria genera hom. **P**rimi qui
non solum res ex auaritia iniuste acquirunt.
verum etiam acquisita male et pdigaliter con-
sumunt. puta in voluptatibus. in pompis. et
huiusmodi. **S**ecundi sunt psone ecclesiastice
et religiose q̄bus p tanto crines radunūt in ca-
pite. vt p hoc delignet q̄ mens ipsorum p fer-
uens desideriū libere debet eleuari in deum et
nequaq̄ deprimi ad hec temporalia. et si tem-
poralibus augendis intendant vltra q̄ necel-
litas exigit vel ipsorum status requirit totiēs
graui dispēdio salutis se exponunt. **T**ertiū sūt
qui nō solum res tempales cupide conquerūt
verū etiā ipsas cupide cōseruant. **T**ertio au-
taritia se fingit et occultat sub specie liberalitatis
quod apparet in illis qui sub specie curialitatis
et ficte liberalitatis intentione cupida largiun-
tur alīs vt ipsis postmodum maiora redonē-
tur. quidam etiā se occultant sub specie paup-
tatis. q̄ apparet in illis qui sūt paupes mino-
ra in seculo dimitendo vt in religionē diuitia-
rum maiora obtineant vel melius vivant. illud
fictum fugit spiritussanctus. ideo fugiendum
est et vincendum q̄ donum pietati que mouet

tribuendum ppter deum. et non cupide reser-
uandum. **N**arrat Julius sextus stategrama-
ton. li. j. c. iiij. Q̄ cum cimilius Paulus luca-
nus iuxta littus angusto itinere exercitus du-
ceret et Tharentini ei classe insidianti agmen-
eiū scorpionibus sunt aggressi captiuis late-
ra euntium obterxit. quorū respectu hostiū in-
hibuerat tela. **I**sto modo moraliter. **S**ic si di-
uites tela demonum vel etiam vltiones diu-
nas euadere volunt. ponant iuxta latus suū
paupes nutriendo et eis elemosynas dando et
circundent latera sua paupibus quibus fre-
quenter parati sunt nocere. et demones cessa-
bunt vlciscendo. vt dicit Hol. lec. cciiij. **S**exta
gens dicit gebuseus. que interpretat̄ p̄sepe et
significat gulam et suadet homini semp ad pre-
sepe stare. sicut asinus vel iumentum. et iste eti-
am fingit se occultando sub tribus. vt habet
supra dñica quarta. sermone. xiiij. **F**. **S**ed ta-
le fictum fugit spiritussanctus. ideo p̄ donum
scientie est fugiendum et vincendum. qua scia-
mus viuere tempate. **J**uxta illud apli ad P̄bi
lipen. iiiij. **S**cio abundare. scio et penuriam pa-
ti. **S**eptimus populus dicit̄ feresus qui in-
terpretat̄ dissemianans terram et significat lu-
xurie illecebris dedituz. qui illicite seminat se-
men suum et metit in presenti momentaneam
delectationē. in fine vero eternam penam. Ju-
xta illud ad Gal. vi. **Q**ui seminat in carne de
carne quoq̄ et metet corruptionem. **I**sta qui-
dem luxuria etiam occultat se sub triplici spe-
cie virtutum. vt patuit supra sermōe. xiiij. **B**.
Sed hoc fictum etiam fugit spiritussanctus.
ideo fugandum est et vincendum per septimū
donum sapientie. id est per saporem celestiu
quibus gustatis vilescit om̄is dulcedo carna-
lis. **J**uxta illud Gregor. Gustato spiritu desi-
pit om̄is caro.

Feria secunda pentecostes. Germo. i.

Disque petro
verba hec cecidit spiritussanctus su-
per om̄es qui audiebant verbū. **I**a-
scribitur in epistola hodierna. **E**t habet Aci.
x. **C**onsuetudo est hominum in aliqua com-
munitate cōmorantium semp in curiis regum vt
aliorum prelatorum suum habere aduocatus
vt cum ab aduersariis impugnent. ille p̄ eis
aduocet et causas ipsorum apud reges vel pre-
latos fideliter tractet et pro eis interpellat. **S**ic
spiritualiter christiani homines in communi-
tate ecclesie sancte simul cōmorantes cōtinue
impugnan̄t a tribus hostibus. diabolo mun-
do. et carne. quorū quilibet hostiū pugnat
duplici manu. vt patuit supra. F. xxj. **B**. ideo
habet aduocatū suū in curia sumi regi dei pa-

tris et plati nostri videlicet spiritus. qd a Job. xiiii. dicit paraclitus qd idem est qd aduocatus vel consolator. qd ipse postular p nobis gentibus inenarrabilis. vt dicit Roma. viii. Qd intelligendu est Bern. Aug. nō qd spūssus angustie vel gemat. s qd gemere nos facit inspi rando nobis gemendi affectu. et sic qd ipso mouente nos facimus ipse facere dicit. Sic dies dñi leta qn nos letos facit. Secundum glo. itaq; spiritus sanctus aduocat noster est apud patrem et in corde patris substantialiter. sed est in cordib; nostris actualiter. postulat ergo p nob in pa tre. et postulat p nobis in nobis. s aliter et aliis in nobis postulat qn nobis postulandi affectu inspirat. Sed in patre postulat qn hoc qd postulamus idem ipse donat. et huc sensum expli cat bern. in fmoe de festo penteco. tra ctans allegatum verbū. Ipse inquit spiritus sanctus postulat p sanctis gemitis inenarrabilibus. et hoc in corde nostro. Sed quid in corde patris. sicut in nobis interpellat p nobis. ita in patre delicia condonat cu ipso pte. Aduocatus no ster in cordib; nostris ad prem dñs noster in corde ptes. itaq; qd postulam ipse donat qui donat ut postulem. Et sic nos erigit pia qua dam fiducia. ita deu inclinat ad nos magis misericordia sua. hec bern. Et sic patet qd spiritus sanctus est aduocat noster p nobis pie postulando et nihilomin est consolator noster deu ad nos misericorditer inclinado. Quod etiam aliter pot sic pduci. Aduocat noster est spiritus sanctus in corde inqnti pponit anime diuinam iusticiam ut incutiat timorem. Et ex alia pte pponit anime culpam ppter ut inciteret ad dolorem. Sed iste aduocat est consolator etiam quia nunq; dimittit animam desolatam. id ut tempore rigore diuine iusticie pponit anime diuinam misericordiam ut erigat eam ad spez et ut te peret dolorculpe pponit gratiam. et sic in anima reliquit pacem et gaudium. Et he sunt quatuor affectiones qd infundit spiritus sanctus pppe qd appellat paraclitus. i. aduocat qd causam strenue pte sua postulat. qui rigor iudicis mitigat. qui cauillatioes ptes aduersae scz diabolit annihilat et qui cam pditam reparat et reforet. Talis est iste noster peritissim aduocat quare est merito ad nostram cam inuocandus dicendo. Veni sancte spus. Et sicut uocat etho die p sanctu Petrum ut esset aduocat gentium. ut dicat verba pmissa loquente Petro verba hec. cecidit spiritus sanctus. In qb; verbis duo picipue tanguntur. Primo feruens Petri pdicatio. ibi. Loquete Petro verba hec. Secundo spiritus sancti datio. ibi. Cecidit spiritus sanctus sup omnes. Circa primum est notandum dicit Greg. Nubes suis guttis terram rigat sed irrigando se consumit. et dum alia hume-

ctat se dissoluendo annihilat. Spirituualiter p nubes intelligunt peccatores. iuxta illud Esa. lx. Qui sunt hi qui ut nubes volant. Illi inq; irrigant terraz aridae cordis humani infundendo pluiam p quam intellige spiritus sancti gratiaz quia dum pdicatores aquam scripture sacre fudit iterum spiritus sanctus sua gratia corda audentium irrigat. sicut patet in epistola hodierna cum petrus pdicaret gentibus dicens. In veritate comperi quoniā nō est psonarum acceptor deus et discernens inter gentes et iudeos qd utrum ad vitā eternā. Sed in omni gente quietum est deum et facit iusticiam acceptus est illi et. Et cum hec et alia verba loqueretur cedit spiritus sanctus super omnes et. Ex quo patet qd ad susceptionem spiritus sancti pmo et pncipaliter valet multū verbi dei auditio et retentio. Iux illud Job. xiiii. Si quis diligit me monē me um seruabit. et pater meus diligit eum. et veni emus ad eum et mansionem apud eum faciem. In quo verbo habemus qd per retentionem verbi dei et nō solum auditionem tota trinitas venit ad animā sanctificandam. Specialiter tñ hoc attribuit spiritus sancto. quia ipse est amor vel dilectio eius quo vnimur deo et ipse nob̄. Quia dicit bern. in fmoe penteco. Hic ut pater et filius unum sunt. sic et nos p spiritum sanctum sumus in ipsis. et in hac unione consistit sanctificatio nostra. Sed hoc perpendes dia bolus qd p auditionem scz verbi dei suscipimus spiritum sanctum. et p spiritum sanctum deo patri et filio vnimur et sanctificamur. ideo m̄tos subtrahit ab auditione verbi dei. Quod probat ex illo gesto romanorum. Nam legis qd quidam impator tiberius melodiā multum dilexit. accidit autem una dierum qd cum ad venandum perrexisset quandā cytharam in tanta dulcedine audiuit qd quasi extra se raptus ad locum melodie eqtauit. cuq; ad locum venisset quandā aquā respergit et iuxta aquam quidaz pauper sedebat qd cytharam manu tenebat. ista cythara pcessit tanta melodia qd impator omni gaudio repletus est. Cumq; impator eu infra gasset. ait ille. dñe p viginti annos et amplius iuxta istā aquā mansit. et dedit mihi deus tantaz grām in cythara qd pscito chordas tetigero tāra erit melodia qd pisces isti aque ad hamum meū veniūt p qd meipm sustineo tota die. Et heu infra paucos dies ex alia pte aque venit qdā sibilator qd cu tāta dulcedine sibilat qd pisces me dimittunt et ad eū veniunt et vadunt. Et quia estis dñs et impator toti terre contrasibilatorem mihi auxilium prebete. Cui imperator. Charissime in hoc unico possum te inuare habeo hamum aureum illum tibi dabo. et in summitate yge hunc liges et deinde cytharam pcuties ad cui tactū pisces mouebuntur. et

Feria secunda pentecostes

statim p hamū ad terram eos trahē. et sic sibi / lator de loco recedet cū confusione. Spiritua liter ille ipator est christ⁹ cui⁹ imperiū sup hu- merum eius. **Esa.** ix. Hic yalde diligit melodiam cythare. Per cytharā intellige suavitatem locutiois p̄dicatoris. **Juxta illud.** f. **Reg.** xv. Psallebat dauid cythara et refocillabat sp̄us **Paul.** quia p̄ dulce ydū p̄dicatoris. recreatur sp̄us audientis. Et quia dixit christus dulce verbū p̄dicatoriū. illud in certo equo huma nitatis ed̄tauit in hunc mundū qui p̄ aquā in telligit quia tribulatione ē plen⁹. circa hūc in uenit quēdā cytharedū p̄ quem intellige uno modo beatū **Johannē baptistam** de quo canis tur. Cythara carnis p̄cessit in domo dñi. de hac cythara p̄cessit dulcis melodia cū p̄dica bat **Mat.** iij. Penitentiā agite appropinquabit em̄ regnum celorū. et ppter hanc dulcē vo cem multos traxit de aqua hui⁹ mūdi pisces. Id est homines conuertit ad deum. quia dicit **Mat.** iij. Tunc exibat ad eum om̄is biero so lyma et om̄is turba et baptizabauit ab eo in ior dane cōfidentes peccata sua. **Vel** alio modo p̄ paupem cytharistam intelligit vniuersitas p̄ dicitorum qui debent eē paupes. quia p̄mis p̄dicitoribus. f. **apl̄is** dicit christus **Mat.** x. Nolite possidere aurū. hi sedent circa aq̄s sa cre scripture eā prius addiscēdo. deinde tan gunt cytharam apl̄is p̄dicando. **Hicq̄** m̄ltos de mari hui⁹ mūdi extrahentes in porta salutis eos ponunt. f. his diebus p̄ncipaliter cum p̄dicator incipit p̄dicare et tangere cytharam sacre scripture. **Sibilator** ille diabol⁹ incipit etiam sibilare tam dulciter q̄ quasi p̄tem ma torem subtrahit a p̄dicationibus. quosdā yō trahit ad forum ut in mulieribus pulchris ad ecclesiā euntibus delectent. Alios alicit ad ta bernam. ut vino et ceruisia adimpleant. Non nullos dicit ad amenitatē pratorū ut rosis co ronen. Reliq̄s vero ad amasias. ut cum eis collocent. Et quātū ad p̄mos dicit **Hapien.** ij. Venite vt amur bonis et fruamur creatura tanq̄ in iuuentute celeriter. **Et** tū ad secūdos dicit vino p̄cioso et yngentis nos impleamus. **Et** tū ad tertios non inquiunt pretereat nos flois campi. coronemus nos rosis anteq̄ mar cescant. Quo ad quartos dicit. Ubiq̄ relinq mus signa leticie nostre qm̄ hec est ps nostra. quasi diceret. nihil plus habere possumus de bonis eternis. **I**do bñ p̄t conqueri p̄dicator q̄ holes eum dimittunt. et post diabolum vadunt. petat ergo p̄dicator auxilium a deo pa tre ut sibi gratiam loquendi dirigat et populu instruat. quia dicit **Haymo super Mat.** Nisi gratia dei assit cordi auditoris ociosus est ser mo om̄is doctoris. Cūq̄ sic petierit auxilium p̄dicator a deo tunc dat sibi hamum aureum

Id est sp̄m sanctū mediante cui⁹ grā popul⁹ do cetur et in sermone eius retinet. Quia dīc tri sosto. sup **Mat.** Nisi gratia sp̄m sancti intus nos doceat lingua nostra exterius inuanuz la borat. Secundo ad susceptionem sp̄m sancti di sponit dilectio. quelibet em̄ res cogaudet sibi simili. Et spiritus sanct⁹ amor ē vel dilectio ut dicit **Greg.** in omel. iḡi⁹ ybi est dilectio ibi ē sp̄m sanctus. Sp̄us aut̄ sanctus ignis ē. qz dīc glo. sup illud. Ignem veni mittere in terram **Luç.** xii. Ignis habet quatuor naturas. vit. purgat. calefacit. et illuminat. Sic sp̄m sanct⁹ vit peccata. purgat corda. torporem excutit. et ignorantia illuminat. Ignis etiam corpore inuisibilis est in sua natura. Sed assumpto ali quo corpore videſ diuersi coloris apparet ppter materias in quib⁹ ardet. Sic sp̄m sanct⁹ videri nō p̄t nisi p̄ creaturas in quibus o patur. hec glo. Et quia sp̄m sanctus ignis ē. Ad demus q̄ ignis latere non potest qn̄ erumpat vel extinguaſ. Sic dilectio ybi ē ibi erumpit in opus vel extinguit in seipsa. Et hoc est qd dicit **Greg.** Dilectio opaſ magna si est. et si opari renuit dilectio nō est. dicit em̄ sic. nunq̄ est amor dei ociosus. opatur em̄ magna si est. et si opari renuit amor nō est. Et nota q̄ dile ctio que disponit ad susceptionem sp̄m sancti est tam dilectio dei qz primi. quia dicit p̄me **Jo.** iij. Hoc mandatū habemus a deo ut qui dili git deū diligat et fratrem suū. et qui nō diligat fratrem q̄ videt. deū q̄ nō videt qn̄ p̄t diligere. Et illud mandatū habet **Job.** xiiij. Mandatū nouū do vobis ut diligatis in ui cem. Sup quo dicit **Aug.** ponēdo exemplū. Quis est inquit qui dicit diligō impatorem. sed odio legem suam. impatoris nostri lex est mandatum nouum do vobis ut diligatis in ui cem. Si ergo dicas te deum diligere manda ta eius obserua et fratrem tuū diligere. Si autē fratrem odis qn̄ deum diligis cui⁹ mandata contemnis. Nam legis in vita beati **Johānis euangeliste** q̄ cum ipse deuenisset ad ultimaz senectutem et vix inter discipulorū manus ad ecclesiam deferret cum nō posset plura verba dicere. ad quēlibet passum dicebat. Filioi diligite alterutrum. Tandem discipuli et fra tres qui aderant audientes q̄ eadez verba sp̄ dixerat dixerūt. magister hoc nobis semploq̄ ris. respondit. quia preceptum dñi est et si hoc homo solum facit sufficit. Nā legis etiā **Act.** ij. q̄ discipuli post dies. l. quādo erant in ui cem coniuncti et vnti sp̄m sanctū accepérunt. Sic etiam christiani fideles cupientes accipe sp̄m sc̄m cōplere debēt dies pentecostes p̄ mandatorum dei obseruantiam ut sint om̄es pariter in unum per dei et proximi dilectionem. pro culdubio venit eis spiritus sanct⁹. **L**ertio ad f

susceptionē sanctis pūs disponit cordis corporis humiliatio. Quia dicit deus pater **Esa.**
yli. Sup quē requiescit spūs me². et respon-
det. sup humilē. **Jō** legit **Gen.** xvii. q² domi-
nus apparuit abrae in qualle mābre. **L**ōuallis
mābre ē duplex hūilitas cordis et corporis. In-
terptat autē mābre claritudo. quia in hac hūi-
litate dupli clare videtur deus spūssancus
Jō dīc **Bern.** Supbo oculo et insatiabili cor-
de de² nō. videt s² sincero corde. Nō ptz de di-
scipulis q² erāt hūiles q² patet ex eo q² erāt se-
dentes et receperūt oēs spūscm. Juxta illud.
Repleti sūt oēs spiritus sancto. q² dicit p². cīj.
Qui emittis fontes i² cōualib². glo. id ē. dona
spūsc das hūilib². Quarto disponit ad suscep-
tionē spūssanci oō. Nā oōne dilect² ē ad-
uocand². tenend². et reuocandus. Juxta illud
p². cxviii. Os meū apui et attraxi spūm scz per
deuotionē vel orationē deuotam attraxi spūm
Un dicit **Bern** sup **Cantica**. Dicā x̄būm dei
deū sponsum anime et venire ad aiam. Et ite-
rum dimittere e² tm̄ vt sensu aie nō verbi mo-
tu ista fieri sentias. Vbi grā cū sentiat gratiam
agnoscat p̄sentia. Cū vero nō absentiaz intel-
ligat. et rursum presentia querit vbo abeunte
yna interim et cōtinua aie vox ē scz oō ad cō-
tinuū desideriū eius. ideo subtraxit se vt aui-
dius reuocaref teneref fortius p̄teriēs teneri
vult abiēs reuocari. Et idem **Bern**. Tm inqt
ex motu cordis intellexi p̄sentia ei². cepit enīz
euellere et destruere. edificare et plātare. riga-
rearida. Illu minare tenebrosa. clausa reserare
frigida inflāmare. et hoc mihi signū accessiōis
eius. Tristis necesse fit aia mea donec iterū re-
uertat et recalescat cor meū. Quinto disponit
ad susceptionē spūssanci p̄tōrū euacuatio. et
hoc fit p̄ cōtritionē verā. et cōfess² humilez
q² tantus hospes mundus. Signal venire
ad corda imūda. Si em apes virginee nolunt
alucaria imunda inhabitare. sed q̄cito efficiū
tur fetida relinquunt ea. q² odores fetidos et
fumos valde odiunt et fugiūt. et in reb² odori-
feris delectant. vt dicit **Brist.** xvij. de aiali-
bus. Siem taxus forame suū a vulpe p̄ vīnā
defedatū dimittit. nec ampli² reuertit ad ip-
sum. vt dīc **Pli.** in specu. natu. lib. viij. Null
to magis spūssanc² qui ē mundissimus dedi-
gnat ad p̄tōrem venire q² est ex p̄tō fetidus
effectus. Et fugit ip̄m sicut figuratū ē **Gen.** viij
q² noe misit columbā de arca. que cū nō inue-
nisset vbi pes ei² requiesceret ppter inundati-
onē aquarū. reuersa est ad arcā. Nō noe itel-
ligit de² pater. Et p̄ columbam intellige spūscm
quia legit **Mat.** iiij. Cū baptizat² erat x̄ps in
fordane a **Joh** apti sunt ei celi. q² inestimabi-
lis splendor fact² ē circa eū. ac si celo reserato
splendor ei² infunderef terr. vt dicit **Vinc.** in

spe. histo. lib. viij. c. viij. 7vidit spūscm descē-
dente sicut columbā venientē supra se. Et assi-
milat idō spūssanc² colubē ppter benignita-
tem. Quia **Bap.** i. dicit. Benignus ē spūs sa-
piens. Sup q² dicit **Hol. lec.** vij. H̄ ē benign²
iustos exaudiēdo. malos reducēdo. et cūctos
recte regendo. Be pmo in p². lxvij. Exaudi
me dñe. qm̄ benigna est misericordia tua. Besco
ad **Rhoma.** ij. An ignoras qm̄ benignitas dī
ad penitentiā te adducit. Be tertio **Lu.** vi. Be-
nignus ē sup ingratos et malos. hūc benignū
spūm emitit pater de arca. i. de regno celorum
Juxta illud verbū christi **Job.** xiiij. Paracli-
tus spūscūs quē mitter p̄ in noīe meo illeyos
docebit omnia. sed cū nō inuenit vbi requiesceret
pter diluuiū aquarū. i. peccatorū reuertitur
ad arcā. i. ad celū. nō em̄ imergebat se colum-
ba aquis diluuiū. nec spūssanc² vbi ē diluuiū
peccatorū. Idō dicit **Bap.** i. Spūssanc² di-
scipline effugiet fictū. et aufert se a cogitatiōi-
bus q² sunt sine intellectu. vbi p̄ fictū intelligit
Hol. lec. v. hypocritā et peccatore. q² bonū pre-
tendit exteri². et maliciā gerit interi². quem fu-
git spūssanc² et simul effugiet cogitationes ei²
bestiales et libidinosas. Et insup talis q² sicre-
pellit vel fugat spūscm a se. nō manet ipunit²
Quia dicit **Bap.** i. Nō corripie a supueni-
te mētis iniquitate. i. ppter iniquitatē q² eius **b**
cōsciētā opprimit sicut onus graue. Sexto ad
susceptionem spūssanci disponit corporis affli-
ctio. et b̄ fit p̄ ieūniū. quia apli vt merentur
accipe credunf hoc tempe aī aduentū ei² ie-
iunasse. qd̄ p̄t patere ex v̄bis x̄pi **Mat.** ix.
Nunq̄ possunt filii sponsi lugere q̄dū spū-
sus cū eis est. quasi diceret. nō. Veniet autē di-
es cū auferef ab eis spōsus tūc ieūniū abūt. idō
pter ieūniū meruerūt accipe spūscm. Ne/
cessē est em̄ vt nos p̄ ieūniū castigem². q² spi-
ritussanc² ignis ē et nos sum² quasi lignū. Ju-
xta illud p². j. Erit tanq̄ lignū qd̄ plantatū ē
secus decursus aquarū tē. H̄cum² autē q² cum
ligna exiccat² et humiditates in illis cōsumū-
tur apta fuit ad susceptionē ignis atq̄ flāme
ita boles cū p̄ ieūniū exiccat² et humiditates
peccatorū in eis cōsumunt ad susceptionē spi-
ritussanci adaptant². ideo dicit **Huih.** in rati-
onalī diui. li. vij. d̄ ieūniū. Licet a die resurre-
ctionis v̄scī in diē pentecostē. nō indicant ieūniā
in vigilia tñ pentecostes ē bñ ieūnandū vt p̄
ieūniū mūdati spūm suscipe mereamur sanctū
Ecerte hec vigilia nō de cōsilio sed de statu/
to et mādato ecclesie ē ieūnāda. Septimo di-
sponit ad susceptionē spūssanci hoīm cōcors
cōgregatio. qd̄ patet ex illo **Acti.** ii. Cū cōple/
ti eīt dies pentecostes erāt oēs discipuli pa/
riter in eodē loco. q² erāt vñanimes et concor-
des. Et ppter ea fac² ē repente de celo sonus
vn

Feria secunda pentecostes

aduentis spūs vehementis tē. **S**equitur.
repleti sunt oēs spiritus sancto. ita et nos si spi-
ritūscm volum' accipe odiū vel discordiā de-
bemus a nobis remouere et cōcordes eē. **H**ic
enī spūs hois nō viuiscat mēbra nisi fuerint
vnita. **G**ic nec illos in mystico corpe ecclesie
spūssanc' viuiscat qui sunt p discordiā sepa-
ti. sed solū illos qui sunt p cōcordiā cōgregati
v'l adunati. **H**ic etiā ignis p diuisionē extiguif
sic spūssanc' qui ignis p discordiā effuga-
tur. qz solū in pace factus ē loc' eius. vt iquit
Pds. lxxv. **J**o dicit Greg' in pastoř. **S**icut ni-
hil ē p̄ciosius deo x̄tute dilectionis. ita nihil
est desiderabil' diabolo extinctiōe charitati.
Et Bern. dicit. Parū timet diabol' vigilan-
tes. ieunātes. aut cōtinētes. quia de isti om̄i-
bus multos traxit in laqueū ruine. sed cōcor-
des et vnanimiter viuētes in domo dñi. cōiū-
cti deo et sibi p vinculum charitatis. hi dolo-
rem. hi liuorē. hi timorē diabolo inferūt. **H**ec
Bern. **E**t sicut p̄cordia diabolo displicet. ita
placet spiritus sancto. **J**uxta illud Eccl. xxv.
In trib' bñ placitū ē spiritui meo que sunt p/
bata corā deo et hominib'. cōcordia fratribum.
amor primorū. vir et mulier sibi bñ p̄sentien-
tes. **O**ctauo et vltimo disponit ad susceptiōe
spūssanc' p̄templatio. qd patet ex illo. qz cuz
ēnt discipuli in supiori cenaculo. qd erat Ni-
codemi et erat illud stratū cenaculū in quo ce-
nam cu christo māducauerūt. tūc receperunt
spūssanc' in signū q illi qui yolsūt recipe spi-
ritūscm debet cōtemplatiōe cor leuare sur-
sum. ideo hortat nos apls ad cōtemplationē
celestiū. ad Col. iiij. **G**i cōsurrexi cu christo.
que sursum sunt querite. i. bona celestia deli-
derate ybi christ' ē in dextera dei sedēs. **H** con-
clude. **N**tu ad scdm tangit spūssanc' datio
cu dicit. spūssanc' cecidit sup oēs qui audie-
bant verbū. **D**icit Hugo in dida. li. iiiij. **V**en-
tus sedul' si p̄flauerit ipam terrā. constat vt b
āno fertilitas cōsequaf. **E**t rō quia poros ter-
re apit. vel terra tunc omnes ventos emittit.
Adorat p terrā significant hoies. generalit
enī possunt omes hoies vocari terra. vt dicit
Hoc. lec. ii. **T**um qz de terra suā originē sunt
ducentes. **J**uxta illud. Om̄es gentes de ter-
ra et sole sunt vñ creatus ē adam. **T**um quia
sunt terrā inhabitantes. **S**icut testat in Pds.
cxvij. **I**ncola ego sum in terra. **T**ū qz ex ter-
ra sunt exentes. **J**uxta illud Eccl. xvij. Om̄is
nis hō est terra et cinis. **T**um qz sunt in terraz
reuertētes. Eccl. xl. **Q**ue de terra sunt in traz
reuertenf. **S**pūaliter aut̄ vento assimilaf spi-
ritūscm ppter tria. **P**rimo ppter originez
occultā. de qua Joh. iij. **S**pūs vbi vult spirat
et nescis vnde veniat aut quo vadat. **E**t b̄ Cri-
sosto. exponit de vento. et tangit dñs primo

venti p̄tātem cu dicit. **S**pūs vbi vult sp̄rat.
td ē. flat quo vult.. **E**t si dicas q vent' nō ha-
bet voluntatē. dicendū q voluntas sumis p
appetitu naturali qui nihil aliud ē q inclina-
tio naturalis. **H**ec tangit venti iudiciū. cuz
dicit. vocē eius audis. sez ex p̄cussione ad alio
corpus. **T**ertio ponit ei' originē cu cōcludit.
et nescis quo vadat. **E**t si ob̄iceret qz q de qz
bet vento scim' vñ veniat aut quo vadat. **N**ā
auster venit a meridie. et vadit ad aquilonem
boreas venit ab aquilone et vadit ad meridiē
et sic de alijs. **R**änderi potest. q p̄ncipiū venti
p̄t fieri dupliciter. **P**rimo modo in generali
et hoc modo scif q auster venit a meridie. et va-
dit ad aquilonē. **A**lio modo in speciali. et hoc
modo nescif vñ venit. i. a qua plaga determi-
nate incipiat aut quo vadat. i. ad quā plagaz
determinate terminet. **H**ic ē de spūssanc' de
quo in generali scim' vñ venit. quia de p̄re et
filio venit. **A**d pbat mḡli. i. sentē. dist. i. **H**ic
inq̄t dicendū ē sp̄m scim' esse a patre et filio et p̄-
cedere a p̄re et filio. qd multi heretici negaue-
runt. **E**t subdit. q aut̄ ab vtroqz pcedat mul-
tis diuinorū eloquiorū testimonij cōprobat
dicit enī apls ad Gal. iiiij. **M**isit enī de' sp̄ri-
tum filii sui in corda v̄ra. **E**cce hic dicit sp̄ri-
tus filii. **E**t ad Rhoma. viij. Qui aut̄ spiritus
xpi nō habet hic nō est ei'. **I**p̄e enī filius dicit
Joh. xv. de sp̄scō. **C**ū venerit paraclit' quē
mittā yobis a patre sp̄m x̄tatis qui a p̄re p-
cedit. **E**t Joh. xiiij. Paraclit' sp̄ssanc' quē
mittet pater in nomine meo. **E**t cōcludit mag-
ister hls etiā alijsqz plibus autoritatib' oñdīfi
q spūs a patre et filio p̄cedit. **H** mḡli. et sic sc̄i-
mus in generali vñ sp̄ssanc' venit aut p̄ce-
dit. **S**ed in sp̄ali qn̄ venit et ad quē determi-
nate terminet certitudinaliter scire non possu-
mus. **N**ā quo ad b̄ adūctus ci' est nob occul-
tus. quia vbi vult spirat. **C**ōiecturaliter autē
possim' scire p aliqua signa. **P**rimuz ē dolor
de culpa p̄terita. qz Bern. in Fmōe de omib'
sancti. **S**p̄ssanc' odit sordes. nec habitare
p̄t in corde subdito peccati. **S**cdm signum ē
firmū. ppositū cauendi p̄tā futura. **A**d nul-
laten' p̄t haberi conatu p̄prio sine sp̄scō in
firmitatē n̄ram adiuuāte. **J**o dicit b. Aug.
in li. retracta. **V**olūtas nō nisi grā sp̄ssanci
liberaliter assistente liberaf a seruitute. quefa-
cta ē serua p̄t. aliter pie et recte viuere a mor-
talibus peccatis nō p̄t. **T**ertiū signū ē prom-
ptitudo boni. **N**ā vñ Greg. Amor dei. i. spi-
ritūscm nunc ē ociosus opaf enī magna si-
ē. et hec sunt tria signa q ad incipiētes. **Q**uar-
tum signū ē frequēs p̄scie examinationē nō so-
lum de p̄tis mortalib' imo et venialib'. cui'
rō est. qz sic sp̄ssanc' oponit p̄tō mortali. ita
feruoz charitati q ē a sp̄scō oponit p̄tō ve-

ñalt. et sp̄m ab alia expellit. ne spirituiscō plā-
ceat. q̄ om̄es aie officinas mūdificat. nec mi-
nimā peccati paleā intra cor q̄ possidet patiē-
residere. sed statim igne subtilissime circūspe-
ctionis exurit sp̄s suavis et dulci. vt dīc ḡre-
gorij in moral. Quintū signū est cōcupiscētie
diminutio. q̄to em̄ charitas magis augēt tā-
to cor a tpalib̄ magis eleuat. q̄ dicit beatus
Greg. sup̄ Ioh. omel. viij. Charitas omniū
bonorū radix est. et radix oīm malorū cupidi-
tas est. et simul ambo eē nō possunt. quia vbi
yna radicir? nō fuerit euulsa alia plantari nō
pōt. Sine causa aliq̄s conaf ramos incidere:
si radicē nō intēdit euellere. Charitas grōbo-
rata nō cessat cōcupiscētiā radicitus extirpa-
re. Idē Aug. li. lxxxiij. q̄stionū. q. xxvij. dīc
q̄ charitatis venēnū est cōcupiscētia tpalium
et nutrimentū charitatis est diminutio cupidi-
tatis. Sextū signū est studiosa mādatorū ob-
seruatiā. Cui? rō ē. quia obseruatio mādatorū
sine vera dilectione esse nō pōt. Iux illō Ioh.
xiiij. Si q̄s diligit me s̄monē meū seruabit. et
b̄ quo ad pficientes. Septimū ē diuine vita-
tis manifestatio. Cū em̄ spūscūs sit sp̄s ve-
ritatis Ioh. xv. propriū est docere sibi om̄em
vitatem. Quare in quocūq̄ fuerit spūscūs p̄
aliquas reuelationes diuinorū secretorum se-
pandit et b̄ conuenit ei ex proprietate amoris.
Amor em̄ ē causa cōmunicatiōis. et ideo reue-
lat et cōmunicat quis secreta amico suo quem
credit ea nō pandere extra se. Octauū signūz
est nihil timere nisi deū. q̄. i. Ioh. iiiij. dicitur.
Perfecta charitas foris initit timore. Qd̄ ex-
ponit Gilbertus sup̄ Cañ. f. xvij. Charitas
pfecta ē carere timore. hec em̄ nihil penale ha-
bet. timor aut̄ habet penā. Et subdit interrogā-
do. qd̄ em̄ habet timere charitas veteres offe-
sas. nō equia charitas opit mltitudinē p̄ctō et
infirmitatē p̄prie cōscientie vt cadat vel deci-
dat. quia fortis ē vt mors dilectio. Ipales p̄
christo timebit molestias. n̄: cū etiā nec si eter-
ne sint defatigari poterit dilectio pfecta nō tā
amat charitas ne pereat. sed magis vult foris
in eternū pire penaliter q̄ intus frustrari v̄su
charitatis eternalit̄. hec ille. Ad b̄ facit illud
ps. xxij. Si ambulauerō in medio vmbre mor-
tis. i. diaboli s̄m Cassio. non timebo mala t̄c.
Et quia charitas facta ē nobis p̄ sp̄m sc̄m. Ju-
xta illud Rhoma. v. Charitas dei diffusa est
in cordib̄ nostris p̄ sp̄m sc̄m qui dat̄ est nob̄.
t̄c. pat̄z q̄ signū sp̄ssanceti ē nihil timere p̄ter
deū. Ad hoc facit idem. ii. Cor. iiiij. Abi sp̄s
dñi ibi libertas. sed libertas nō stat cū timore
seruili. igit vbi sp̄ritus ibi null' timor nisi dei.
Et inde est q̄ sancti apli et alii martyres sp̄ri-
tuscō repleti oēs timores regum. p̄ncipum. ty-
rannoꝝ amore dei p̄ nibilo babuerūt. Nonū

signum ē desideriū dissolutiōis v̄tvidelic̄ hō
ex vehementia diuini amoris cupit dissolui et
eē cū christo. Nā sp̄ssancet̄ aiam suā quā re/
plet semp̄ sursum trahit ad locū suum. i. ad ce-
lum. quia facit eā p̄ amore. i. desideriū sursum
tendere. Quod pulchre declarat btūs Aug.
xij. p̄f. p̄tractans illud Gen. j. Sp̄s domi-
ni ferebat sup̄ aq̄s. ponderib̄ inq̄t suis agun-
tur corpora et petūt loca sua grauia deorsum vt
lapis. leuia sursum vt ignis. b̄ extra loca sua
sunt inquieta. Sed qd̄ est pond̄ in corpibus
est amor in spiritib̄. amor mē pond̄ meū eo
feroz quocūq̄ feroz. dono tuo dñe accēdimur
et fertimur sursum in ardescim̄ et nimis ascēdi-
mus. ascēsiōes in corde igne tuo bono iarde-
scimus et sursum ferimur ad pacē hierusalem
hec Aug. Ex qd̄ patet q̄ sp̄ssancē leuat mē-
tem ad desideriū sup̄norū. Qd̄ etiā pulchre
ostēdit Richard in plogo. lib. de trini. Ad b̄
christus ascendit in celū vt p̄uocaret et post se
trahēt desideriū n̄m. xp̄s ascēdit et sp̄ssancē
descendit. Ad hoc xp̄s misit sp̄m sc̄m nob̄ vt
spiritū nostrū leuaret post ipsum. christ̄ ascen-
dit corpe. nos ascendim̄ mente. Ascēsiō itaq̄
illius fuit corporalis. nostra aut̄ sp̄ualis. Ad qd̄
em̄ ascēsionis n̄re doctorē atq̄ ductorē sp̄m
exhibuit n̄s q̄ ascēsum nostrū interim spiri-
tualem esse voluit. hec Richard. et hoc q̄ ad
pfectos. Secundo ventus habet impulsionē
inquietā. Est em̄ mobilis et tor̄ inquietus. et
hoc spirituiscō cōpetit p̄ effectū inq̄tū mētes
mouet ad bonū. et nō p̄mittit quiescere p̄ociū
Sic mouit cor Elsa. qui ait. viij. c. Cōmotū est
cor meū sicut lignū an̄ faciez venti. Et nota q̄
vent̄ ē multiplicis effectus. qui etiā effect̄ cō-
uenit spirituiscō. Primo em̄ ē maris excitati-
tus. Sed qd̄ p̄ mare n̄s impi p̄tō intelligi-
tur Elsa. lvij. Cor impi q̄sī mare feruēs quod
quiescere nō pōt. hūc excitat sp̄ssancē ad pe-
nitentiā sicut pat̄z de maria magdalena q̄ erat
plena septē peccatis mortalib̄ q̄ designantur
in septē demonib̄. Mar. vli. Quā sp̄ssancē
adeo ad penitentiā excitauit q̄ se ad pedes ie-
su humiliter p̄strauit et veniā postulauit Lu.
vij. Ideo canif de ip̄a. flauit austēt et fugauit
aquitonē qn̄ lauit cor marie imber sp̄ssancē.
Secundo vent̄ est pluuiarū p̄ductiū. sic sp̄s
sanct̄ p̄ducit pluuias lachrymarū. Sicut pat̄z
in Petro q̄ post trinā negationē exiens fleuit
atmare. Pat. xxvj. Iō dicit aplūs ad Rho.
vij.. Q̄ sp̄ssancē postulat p̄ nobis gemib⁹
inenarrabilib⁹. q̄ s̄m glo. facit postulare et ge-
mere. vt patuit s̄ in themate f. xxvij.
Tertio vent̄ ē ignis inflāmatiū et accensiu. sic spi-
rituiscē inflāmat corda ad q̄ venit. eaq̄ i di-
uino amore accēdit. sicut p̄bat btūs Greg.
In omel. pente. Hodie inquit sp̄ssancē repētio
An. 2

Feria secunda pentecostes

Sonitu sup̄ discipulos venit. mētesq; fidelium in suo amore p̄mutauit & foris apparetib; lin-
guis igneis intus facta sunt corda flāmantia.
quia dū deum in ignis visione suscipiunt per
amorē suauiter arserūt. Ido petēdo ecclia ca/
nit. Veni sancte sp̄s reple tuorū corda fidelis-

D & tui amo. i eis ig. ac. Tertio habet olationē fructuosam. Hunc em̄ duodecim vēni quo:z q̄libet habet aliquid fertilitatis & utilitatis in mūdo. ppter quod sicut dictū ē supius. ven-
tus sedulus si p̄flauerit ip̄am terrā constat q̄ fertilitas anno illo cōsequit̄. Hic etiam si sp̄s sanc̄ sua grā p̄flauerit cordabūana & terrēa que significant̄ p̄ terrā. vt supra patuit. fiunt fertilia & fructuosa p̄ duodecim fruct̄ q̄s enu-
merat ap̄ls ad Gal. v. Fruct̄ aut̄ spiritus est charitas gaudiū pax patientia longanimitas benignitas bonitas māsuetudo fides. mode/
stia cōtinentia & castitas. hi duodecim fruct̄ quos sp̄ssanc̄ facit in nobis possunt & grue duodecim vētis adaptari. Hinc vent̄ dicit̄ subsolan̄. quasi sib; sole nar̄. qz nascit̄ sub tor-
rida zona. sub qua semp̄ mouet sol. & h̄ cōpe/
tit p̄mo fructui sp̄ssanc̄. l. charitati. que na-
scit̄ sub sole. i. sp̄sco qui vt canit̄ dicit̄ igne/
sol. vt in hymno. A sol recedit igneus. ido di-
cit Aug. in lib. xii. de trini. c. xvij. Be sp̄s est qui pcedit ex deo cū dat̄ fuerit homini ac-
cendit eū ad diligendū deū & p̄mū & ipse di-
lectio ē. An̄ em̄ habet hō vt diligit nisi ex do-
Idē Aug. in codē lib. cōmendās charitatez dicit. Nullū est isto dono excellentī solum est qd̄ diuidit in filios regni & filios p̄ditōis. Et subdit. dās & alia p̄ sp̄m munera sed sine cha-
ritate nihil p̄sunt. Et dicit in ḡ lib. xj. p̄prie/
tatū. Licet subsolanus a calida venit regione sc̄z ab oriēte. m̄ ad nos cōtingit tempate. Hic q̄uis charitas a spiritusco pcedit q̄ est amor increatus & immēsus. m̄ ip̄a q̄ nobis infundit̄ ē creata & limitata. & q̄diu sum̄ in via posset

R semp̄ augeri charitas intensius. Hic mouet q̄ stionē magister lib. j. sentē. dist. xvij. Querit inquit si charitas sp̄ssanc̄ ē cū ipsa augear̄ si homine & minuaf & magis & min⁹ p̄ diversatē pora habeat vtrū cōcedendū sit q̄ sp̄ssanc̄ augear̄ vel minuaf in hoie & magis v̄l minus habeat. Et subdit. his itaq; r̄ndemus dicen/
tes q̄ sp̄ssanc̄ siue charitas penit̄ imutabi-
lis ē nec in se auger̄ v̄l minus. nec in se recipit
magis vel min⁹. sed in homine. vel potius ho-
mini auger̄ vel minuif & magis vel min⁹ dāf
vel habef. Hic ut dē dicit̄ magnificari & exal-
tari in nobis. qui m̄ in se nec magnifica nec ex-
altaf. Et declarat hoc p̄ ps̄ lxiij. Accedat hō
ad cor altū & exaltabis deus hō in se. sed in cor
de hominis grandescit. Hic sp̄ssanc̄ homi-
nibus dat̄ amplius dāf. id ē. augetur & mag-

acim̄agis habef. & tñ immutabilis existit. Et infra. c. iij. dicit. Sp̄ssanc̄ est charitas q̄ nō
habenti dāf & in habete augef & proficit. Imo
vt verius & magis p̄prie loquar in ea proficit
& deficit aliquādo. & tunc ip̄a dicit̄ p̄ficere v̄l
deficere que m̄ nec p̄ficit nec deficit in se quia
deus est. & declarat hoc p̄ Augsti. omel. ix. su-
per epistolā Joh. qui dicit. probet se quisq; q̄s
tum in illo p̄ficerit charitas. vel poti⁹ q̄stum
ipse in charitate p̄ficerit. Nam si charitas de-
us est nec p̄ficit nec deficit. Sic ergo dicit̄ p̄fici-
cere charitas. quia tu in ea p̄ficiis. Secund⁹
ventus dicit̄ vulturn̄ qui est a dextris subso-
lani versus septētrionem. Et dicit̄ vulturnus
eo q̄ alte tonat. Juxta illud Lucretij poete.
Alii tonans vulturn̄ & austē. Et hoc cōpetit
castitati que alte tonat adeo q̄ vix ab uno in-
ter mille seruat & valde sublimis est ad suan-
dum. quia dicit̄ Hiero. in carne p̄ter carnē vi-
uere nō est humanū sed angelicum. id domi-
nus loquēs de ipsa ait Mat. xix. Qui potest
cage capiat. Et sicut ille vētus habet aerī hu-
more desiccare. qui ē ventus calidus & siccus
sic charitas restringit humorē. id ē. lubricita-
tem cōcupiscētie carnalis. Terti⁹ vent⁹ a simi-
stris subsolanī x̄sus austrū dicit̄ eurus. & cō-
petit fidei. quia sicut iste vent⁹ venit ab oriente.
sic fides venit a christo. d quo Zach. yj. Ec-
ce vir oriens nomen eius. Et Lu. j. Visitauit
nos oriens exalto. iste etiā ventus generat nu-
bes que lucem solis obumbrat. qz p̄ ipsaz fidē
nō omnino clarā & aptam sed vmbriticā dō
cognitionē habemus. Juxta illud. l. Cor. xii
Videmus nunc p̄ speculū in enigmate. Quar-
tus ventus p̄ncipalis dicit̄ fauonius eo q̄ fo-
ueat ea que nascunt̄ in terra s̄m Isido. & h̄ cō-
petit cōtinētie. quia caro n̄a de terra sumpta
fouet & cōseruat in mūdicia & sanctitate. Iste
quidē vētus hyemē resoluit grama floesq;
pducit. Moraliter. p̄ hyemē significat vno
modo abundātia iniquitat̄. sūcta illd Mat.
xxij. Orate ne fuga v̄ra fiat in hyeme. i. mori-
gini in abundantia iniquitat̄. Alio modo ē
idē q̄ malicia Joh. x. Facta sunt encēta bie-
rosolymis & hyems erat. id ē. malicia inter iu-
deos. hanc hyemē iniquitat̄ vētus cōtinen-
tie resoluit & grama x̄tū pducit. quia dicit̄
fortunat̄ in omel. Est aut̄ custos om̄is x̄tū
effectrix. quia toti⁹ humane salutis ipsa mun-
dicia mētis & corporis. Quint⁹ ventus a dext̄
fauonī x̄sus austrū dicit̄ zephyr⁹. qz grama
& flores ei⁹ flatu vivificant. zoē idē est q̄ vita
& cōpetit gaudio qd̄ vitā cōseruat & plongat
qd̄ testat̄ Plato in fedrone Reuelamē toti⁹
stātie ip̄m est x̄tuosum gaudiū & p̄gatuū hui-
vite. Qz di. philaret̄ i tractatu de natura mor-
borū. Gaudiū subtiliat sp̄m & alleuiat ipsum

Epectus iste vēt⁹ p̄ducit flores. qz anim⁹ gau-
dens floridā facit etatē. sed spūs tristi exiccat
ossa. Drouer b. xvij. H̄err⁹ vēt⁹ q̄ a sinistr⁹ fa-
uonij est ysus aquilonē dicit circius eo q̄ co-
rosit cōiuncit⁹. hic cōpetit patiētie q̄ quā hō in
regno celorū choro angelorū cōiungit⁹. Juxta
illud Math. v. Beati qui p̄secutionē patiun-
tur pp̄ter iustitiā. qm̄ ip̄. ē reg. celo. ido dixit
abbas effrem. patiēs hō merebit cōsortiū an-
gelorū. In isto vēto fiūt pluuie. fulgura. t
tonitrua. Nā t purgat pluendo. illustrat fulgu-
rando. t terret tonando. t hec om̄ia facit tri-
bulatio anime si sit patienter tollerata. Nā p̄-
mo purgat. quia dicit Greg⁹. Si q̄s plene ap-
petit vicia vincere studeat humili⁹ purgatio-
nis flagella tollerare. vt tanto plus ad iudicē
mūdior⁹ veniat q̄to nunc eius rubiginē ignis
tribulationis purgat. Itē illuminat. quia dic̄
Amand⁹ li. j. c. xij. q̄ tribulatio cōsciētie con-
fert serenitatē. Et idē dicit ibidē. q̄ multi pro-
pter tribulatioñ oga tenebrarū abiecerūt. et
armis lucis sunt induiti. Septim⁹ vent⁹ prin-
cipalis a meridie veniēs dicit auster ab hau-
riendo. qz aquas haurit t pluuias fundit. et
hic cōpetit bonitati hoīs que aquas gratiarū
quas a deo hausit alijs abundantē cōicat t ef-
fundit. Juxta illud Drouer b. v. Periuentur
fontes tui foras t aquas tuas in plateis diui-
de. Quia sicut auster gignit flumina t prebet
aquas largas. Sic bonitas homis gignit flu-
mina scz spūsancti dona. de quib⁹ Joh. viij.
Flumina de vētre ei⁹ fluent. t prebet pluuias
largas lachrymarū. Quia bonū vt dicit Diony-
si⁹ ē suūp̄t⁹ diffusiuū. Octau⁹ vētus qui est
a dextris austri versus orientē dicit⁹ afric⁹. eo
q̄ in africa frequēter p̄ncipiū accipit flandi. h̄
cōpetit benignitati. Nā hic vētus ē calid⁹. t ē
a dextris austri. In calore designat amor. In
dextera amoris rectitudo. Idō significat⁹ afri-
cus verū amore ad primū. t talis amor ē qui
benignū facit. quia dicit Gene. in lib. de cle-
mentia ad Heronē. q̄ benignus ē t bland⁹ fu-
erit cunctorū sibi hominū amicitia acq̄rit. Nā.
dicit benignus q̄ est bñ ignit⁹ scz amore bono
igne amoris ad bñfaciendū primo. Nonus
ventus q̄ pcedit a sinistris austri ysus occidē-
tem dicit⁹ notus qui licet sit tempatus. tamen
aliquā pestilentias inducit. t cōpetit māsuetu-
dini cui⁹ est irā tp̄pare t cohibere licz nihiloni-
mus etiā māsuer⁹ platus zelo iusticie coact⁹ p-
cussiones t correctioñes exercet cum digna se-
ueritate. Un⁹ Noyses qui erat mitissim⁹ po-
puli q̄ vitulum adorauerūt zelo iusticie accen-
sus uno die quasi. xxij. milia occidit de popu-
lo. vt habef⁹ Exod. xxxij. In hebreo habetur
tria milia. Sed aliqui cōcordāt illud dicētes.
q̄ in Hebreo numerant̄ tm̄ illi qui erāt in trā-

gressione p̄ncipatus t alios inducētes. H̄z cū
ultis fuerūt de alijs tot occisi q̄ numer⁹ ad. xx
iij. ascendebat. vt dicit Nicola⁹ de lyza. H̄ec
mus vent⁹ q̄ est p̄ncipalis veniēs a septētrio-
ne vocat aquilo qui aq̄s stringit t ligat t con-
gruit lōganimitati quel ligatas t firmas tenet
aqua gratiarū t virtutes in anima. quia lon-
ganimitas ē x̄tus qua patienter vite eterne p̄
mium expectat. Undecimus vētus q̄ est a de-
xtris aquilonis dicit corus. qui circulū ven-
torū quasi claudit t ad se trahit. hic competit
paci que om̄es x̄tutes p̄ appetitū sui ad se tra-
hit. quia om̄ia pacē exoptant. Iō dicit Aug⁹
lib. xix. de trini. Et Bionysi⁹. c. ix. de diuinitis
noībus. hec velut finis claudit circulū omniū
x̄tutū t affectionū anime. t Ps. cxlvij. Qui
posuit fines tuos pacē. Iste quidē ventus in/
frigidat. quia pax iracundie accensionē repre-
mit. t irato cordi refrigeriū t̄buit. Duodecim⁹
ventus qui pcedit ab aquilone dicit boreas
ab iperboīis montib⁹ a quibus flat. t hic cō-
petit modestie qui vētus generat niue q̄ ca-
dēs pulchritudinē habet. S̄m illud Eccl. xij.
Pulchritudinē candoris ei⁹ admirabilē oculi-
lus. Et modesta exteriorū motuū hoīm cōuer-
satio reddit⁹ pulchra t grata oculis intuentū
vicz quādo alijs exteriores mores suos siue
motus moderat̄ s̄m continentia suam t nego-
ciorum t locorū t aliarū psonarū. De hac dic̄
Amb. lib. j. de officijs. H̄ec est pulchritudo vi-
uendi bene cōtinentia cuicūq̄ serui t persone
reddere. H̄ordo gestorū optimus. hic ornatus
ad omniū actionē accōmod⁹. Ex istis duode-
cim x̄tutib⁹ aut fructib⁹ cognoscit q̄libet ho-
mo an venit ad se spūsanctus.

Sic deus dilexit

mundū vt filiū suū vñgenitum da-
ret. Joh. iij. Aug⁹ lib. xv. p̄prieta
dicit de p̄uintijs q̄ in hybernia est quedā ins-
ula in qua hoīes nō moriunt̄. sed nimio senio
affecti vt moriant̄ extra insulā deferuntur. Et
forte causa illi⁹ ē bonitas aeris t nutrimenti
quia ibi nō est serpēs. nec rana. nec aranea ve-
nenosa quē inficere possunt aerē. sed tota terra
adeo cōtraria ē veneno. vt terra inde lata t su-
per serpētes aspersa eos punit t occidit t si bu-
fones in hyberniā deferant̄ statim moriūt̄.
Spūaliter q̄ danc insulā intelligif patria cele-
stis in qua nullus ibi existēs p̄t mori. Quia
Apo. xxj. Nec mors erit ibi. s̄ ibi erit vita
eterna. quod testaf⁹ Aug⁹ lib. solilo. Ibi ē eter-
na refectio. p̄petua dilectio. iocunda possessio
trāquillitas sine labore. leticia sine merore. di-
es sine nocte. vita sine morte. Et Bern. in lib.
de cōditione humane miserie loquens de illa
In 3